

SCURTU, IOAN
Membru titular fondator

Președintele secției, prof. univ. dr. Istoric

Data și locul nașterii: 27 noiembrie 1940, Dochia, județul Neamț

Studii: Universitatea București, Secția Istorie (1962). Doctor în istorie cu teza *Istoria Partidului Țărănesc (1918-1926)*, publicată în 1975 (ediția a II-a, 2002).

Activitatea profesională: inspector general; expert la Ministerului Învățământului (1979-2006), secretar al Comisiei Naționale de Istorie (1980-1990); președintele Comisiei Naționale de Istorie (1990-1997); director general al Arhivelor Naționale ale României (1991-1996); cercetător științific principal, gradul I la Institutului Național pentru Studiul Totalitarismului de pe lângă Academia Română (din 1993); Universitatea București (1991-2004), profesor universitar doctor, șeful Catedrei de istoria Românilor (1990-2003); profesor universitar doctor în cadrul Academiei de Poliție *Al. I. Cuza*, Facultatea de Arhivistică (din 1992), decanul Facultății de Arhivistică (1992-1994); profesor universitar doctor la Universitatea *Spiru Haret* din București, decan al Facultății de Istorie (1991-1992, 2007-2008); director al Institutului de Istorie *N. Iorga* al Academiei Române (2001-2006); prorector al Universității *Spiru Haret* (2004-2007); cercetător științific principal, gradul I, în cadrul Institutului Revoluției Române din Decembrie 1989 (din 2004); director general adjunct, responsabil cu activitatea de cercetare științifică, vicepreședintele Consiliului Științific.

Activitatea științifică: abordarea unor teme majore din istoria României și istoria universală: democrație și dictatură; structuri politice; relații internaționale; personalități. În calitate de director al Institutului de Istorie *N. Iorga* a inițiat două noi programe de cercetare: România și Europa în secolul al XIX-lea și România în istoria universală în secolul XX, și publicarea a trei periodice (reviste): *Studii și materiale de istorie modernă*, *Studii și materiale de istorie contemporană* și *Historical Yearbook*.

Publicații: publicarea a 128 de cărți, dintre care 31 personale (de autor): *Culegere de documente și materiale privind istoria României (1918-1922)* (1973); *Din viața politică a României. Întemeierea și activitatea Partidului Țărănesc (1918-1926)* (1975); *Viața politică din România. 1918-1944* (1982); *Din viața politică a României (1926-1947). Studiu critic privind istoria Partidului Național-Țărănesc* (1983); *Contribuții privind viața politică din România. Evoluția formei de guvernământ în istoria modernă și contemporană* (1988); *Alba Iulia. 1 Decembrie 1918* (1988); *Monarhia în România. 1866-1947* (1991); *Istoria Partidului Național-Țărănesc* (1994); *România și Marile Puteri (1918-1933). Documente* (1999); *Viața cotidiană a românilor în perioada interbelică* (2001); *Istoria românilor în timpul celor patru regi, 1866-1947*, 4 volume (2001); *Istoria contemporană a României (1918-2003)* (2003); *Revoluția Română din Decembrie 1989 în context internațional* (2006); *Civilizația românească interbelică (1918-1940)* (2008); *La Révolution Roumaine de 1989, dans le contexte international de l'époque, II-ème édition révisée et augmentée* (2008). La acestea se adaugă 41 de volume semnate în calitate de coordonator și coautor, 56 de coautor, dintre care 8 în limbi de circulație internațională. De asemenea, a publicat 245 de studii în reviste de specialitate, dintre care 215 de autor, iar 24 în limbi de circulație internațională (engleză, franceză, rusă, germană). Se adaugă 29 de prefețe, studii introductive, recenzii, note bibliografice. A fost membru în colegiile de redacție ale revistelor *Analele Universității București. Seria istorie* (1975-1991) și *Studii și articole de istorie* (din 1963), redactor-șef adjunct al *Revistei istorice* (2001-2006) și al revistei *Historical Yearbook* (2003-2006), ambele ale Institutului de Istorie *N. Iorga* al Academiei Române și este membru în colegiile de redacție ale revistelor *Arhivele totalitarismului*, *Dosarele istoriei*, *Historia*, *Hrisovul*, *Clio 1989*, *Document*, *Europa XX*, *Analele Universității Spiru Haret. Seria istorie* și altele.

Premii: Om al Anului 1995 acordat de The American Biographical Institute and Its Board of International Research; premiul Academiei Române (1983) pentru lucrarea *Viața politică din România. 1918-1944* (Ed. Albatros, 1982); Diploma și Placheta de Aur ale Academiei Oamenilor de Știință din România (2007); premii ale mai multor institute de cercetare științifică, muzee, fundații, publicații etc.; Ordinul Național Serviciul Credincios în grad de Cavaler (2002); doctor honoris causa al Universității *Ovidius* din Constanța (2007).

Referințe: *Enciclopedia personalităților din România*. Editura Hübners *Who Is Who*, 2006, p. 783; *Istorici români de azi*, București, Editura: Machiavelli, 2003, pp. 184-194; *Omagiu istoricului Ioan Scurtu*, Focșani, Editura DMPRESS, 2000. Citat în *Enciclopedia istoriografiei românești*, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1978, *Bibliografia istorică a României* (toate volumele), în numeroase lucrări de istorie contemporană, apărute în țară și în străinătate: Keith Hitchins, *Rumania. 1866-1947*, Oxford: Clarendon Press, 1994; Stephen Fischer-Galați, *History of Romania*, 1997; H. C. Maner, *Parlamentarismus in Rumänien (1930-1940) Demokratie im autoritären Umfeld*, München, 1997. <http://www.ioanscurtu.ro/>